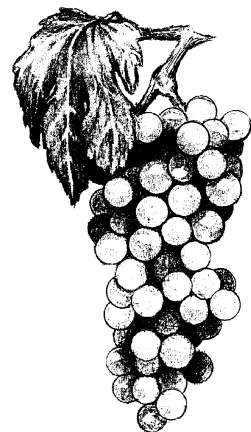

Laurentius

Zpravodaj komínské farnosti

číslo 5, ročník IX

Komín, kostel sv. Vavřince

13. neděle v mezidobí

Jundrov, kostel P. Ježíše v Getsemanech

Jediným vysoce účinným zbrojním arzenálem, který lze pronášet policejními detektory, jsou střelné modlitby.

Úvodník

Na konec školního roku se těší nejen každý školák, ale také téměř každý z nás. Protože je to období odpočinku, klidu, dovolené a pohody. Mně nezbyvá nic jiného než všem poděkovat za uplynulý školní rok.

Když začnu od dětí tak upřímně děkuji všem katechetkám za výuku náboženství a starost o děti v naší farnosti, ministrantům za službu u oltáře, zpěvákům, hudebníkům, schole za obohacování liturgie, obětavým ženám při úkli-

du kostela a dbajícím o květinovou výzdobu, farní radě za pomoc a ochotu ke spolupráci.

A kde jinde než na tomto místě by se hodilo velké poděkování členům redakční rady a všem pravidelným příspěvatelům.

Děkuji vám všem, kteří jste mi pomáhali, a věřím, že i nadále pomáhat budete.

Všem vám přeji krásné dny odpočinku a budu se moc těšit na další spolupráci, kdy si chceme vzájemně pomáhat na cestě ke Kristu.

P. Petr Hošek

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Vavřince, Kristenova 25, Brno. P. Petr Hošek je k dispozici na faře v pondělí a ve středu v čase 15.00 – 17.00 hod. a na telefonu 541 223 191 lze domluvit i jiný termín. Redakční rada: P. Petr Hošek, Pavla Drinocká, Eva Vodičková, Markéta Jelínková. Uzávěrka příštího čísla je **4. září 2007**.
www.komin.farnost.cz, email: farabrnokomin@seznam.cz
Příspěvky prosím zasílejte na: laurentius@seznam.cz

Zprávy

V pátek 5. července na slavnost sv. Cyrila a Metoděje bude mše svatá v 9 hodin. V 18 hod. mše sv. **NEBUDE**.

V neděli 12. srpna bude oslava patrona naší farnosti sv. Vavřince. Slavná mše sv. bude v 10 hodin a ve 14.30 svátostné požehnání.

Od září začne příprava k přijetí iniciačních svátostí (křest, eucharistie, biřmování). Přihlásit se můžete na faře v úředních hodinách nebo elektronicky na níže uvedené adrese farabrnokomin@seznam.cz

Začátkem školního roku také začne **příprava k přijetí svátosti biřmování** neboli křesťanské dospělosti. Přihlášku lze vyzvednout buď na faře nebo v kostele vzadu na stolečku, případně v sakristii.

Otec Petr bude mít dovolenou od 9. července do 20. července a od 18. srpna do 31. srpna. V případě jakékoliv duchovní potřeby se prosím obračejte na kněze v okolních farnostech.

Farní internetové stránky najdete na adrese www.komin.farnost.cz
Emailová adresa farnosti je farabrnokomin@seznam.cz

Kristova léta – roky mládí, zralosti, hravosti i starosti.

Třiatřicet let je tomu,
co narodil se v jednom domu,
v lesů klíně, na Vysočině
roztomilý hošíček.
Tomu dali jako věno,
pastýře církve slavné jméno,
a pokřtili ho Petříček.

Snad činili tak v předtuše,
že v tom jeho žití milém,
stane se mu také cílem,
a i touhou, pást duše.
A jak si to Pán Bůh přál,
tak na kněze studoval.
A ten ho dnes v službě hostí,
v naší komínské farnosti.

V darech svých i ve svých zkouškách,
v rámci svého dopuštění,
Bůh tresty v ochranu mění
a dává nám ledacos.
Žel v zápalu, při florbalu,
vždycky všechno neuhlídá,
tak někdy i milým svým dá,
při hře nabouraný nos.

Za Josefem Moučkou

I duchovní potom zkusí,
když doktor mu ho rovnat musí,
že tě bratře rádi máme,
až se ti to zase stane,
sami ti to pofoukáme,
ať zas v Pánu, pro čas příští,
v kostele i na tom hřišti,
Tvůj duch dál bojovat může,
v tom sportu – i za ty duše.

No a k tomu Tvému svátku,
zase od nás na oplátku
přijmi v přání požehnání:
Ať Tě Matka Boží chrání,
ať jak Kristus v tato léta,
bojoval za spásu světa.

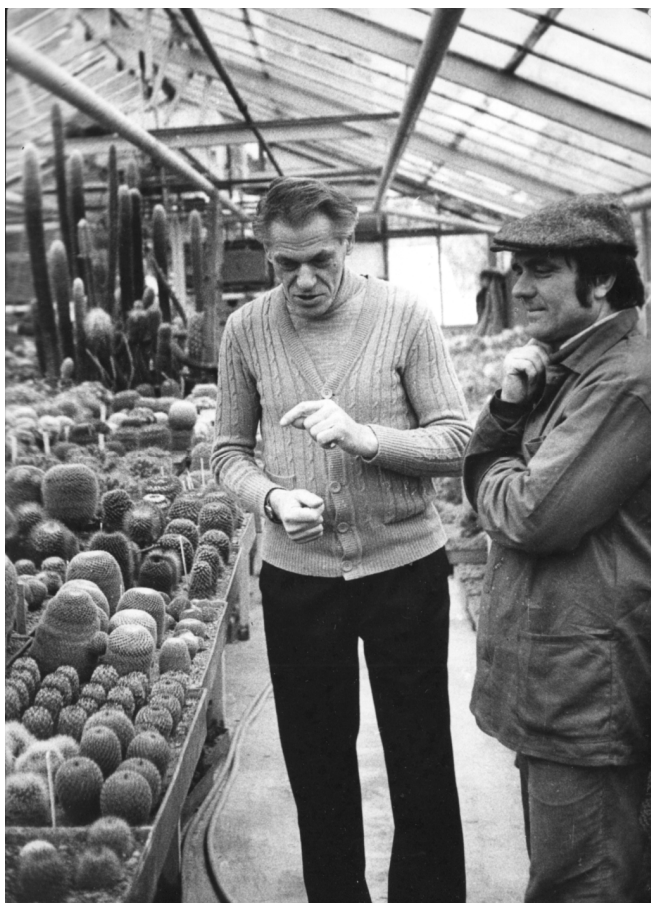
Ať i Tobě Bůh a jeho Svatý Duch,
lásku svou i moudrost dá,
zdraví, sílu zachová, v pokoji a radostí.
To vše Ti dnes říci chtějí,
z upřímného srdce přejí,
věřící, z Tvé farnosti.

Za sebe i za ně Karel Škoda

V pondělí 23.dubna 2007 jsme se v komínském kostele rozloučili s panem Josefem Moučkou a naše obec ztrácí vzácného občana, excelentního hudebníka a noblesního člověka.

Pan Josef Moučka se narodil v roce 1926 v Žabovřeskách, žil v Bystrci a posléze se oženil a usadil v Komíně. Od dětských let hrál na housle u pana Huláka, na violoncello se učil na Kvapilově hudební škole u prof. Petzného a brněnskou konzervatoř absolvoval u prof. Krafky. Od roku 1956 byl nepřetržitě členem cellové skupiny ve Státní filharmonii Brno pod dirigentem Břetislavem Bakalou. V letech 1964-68 přijímá Josef Moučka zahraniční angažmá u Národního islandského orchestru v Reykjavíku, v letech 1968-70 působí jako koncertní mistr státní filharmonie a orchestru Národního divadla v Sarajevě. Po návratu do Brna účinkoval kromě filharmonickeho orchestru ve smyčcových kvartetech, natáčel pro rozhlas jako sólista

s doprovodem klavíru J. Ermla, hrál v komorním orchestru Colegium musicum, vyučoval na konzervatoři atd.

Kromě hudby nelze opomenout ani další velkou lásku Josefa Moučky a to je kaktusářství, kterému se věnoval nejen u svých vlastních výpěstků a skleníků, ale byl i dlouhá léta předsedou Spolku českých kaktusářů v Brně a mezinárodně uznávaným odborníkem v tomto oboru.

S příchodem nové svobody a dp.faráře Jiřího Sedláčka v roce 1990 byl pan Josef Moučka požádán, aby se ujal

obnovy a vedení smíšeného chrámového sboru v Komíně.

Je až neuvěřitelné, že se díky osobnosti pana Moučky brzy utvořil smíšený sbor, čítající přes 30 zpěváků, který v letech 1992-99 nazpíval tolik hodnotné muziky a skladeb. Nebylo vždy možné provedení i náročných skladeb na tak vysoké úrovni, jak by si přál, ale díky jeho profesionálnímu přístupu a vkusu jsme se mohli stále hudebně obohacovat, zazpívat si nebo alespoň poslechnout více než 60 skladeb à capella či s doprovodem varhan: sbory starých mistrů (Adam Michna z Otradovic, G.P. Palestrina, T.L. Vittoria), našich skladatelů (Fibich, Dvořák, Bendl, Očenášek), světových (Mozart, Bruckner, Händel, Schubert) až po nejnovější skladatele (Kaňák, Pololá-

ník, Javora) a každoročně i novou vánoční mši – Máchy, Hradila, Kříčky i slavnou „Hej, Mistře!“ Jana J. Ryby.

Jen málokdo dovede ocenit množství neúnavné oběti a práce věnované nacvičování a studiu tolika skladeb se sborem laiků a amatérů. Tato nezištná služba komínskému chrámu, sboru a hudbě zasluhuje alespoň dodatečně nejvyšší úctu, uznání a poděkování panu Josefu Moučkovi, stejně tak i vřelé díky jeho paní Alence, komínské učitelce klavíru, která o mistra Josefa věrně a obětavě pečovala i v jeho dlouhé nemoci.

Ještě v loňském roce jsme našemu Josefovi na počest jeho osmdesátin zazpívali skladbu věnovanou jeho pokračovatelem sbormistrem Alfonsem Jelínkem s názvem „Je to profík!“

A když se nám někdy podaří něco pěkného zazpívat, zdá se mi, že mistr Josef Moučka se usmívá a vznáší se v klenbě komínského kostela.

V kantátě Bohuslava Martinů „Hora tří světél“ zpíváme: *A s ním odešlo něco jemného a milého z našeho života*“

Emil Čoupek

Svatý Vavřinec

Vavřinečku zbožný,
tys měl sílu, za svou víru
dokonat na rožni.

Dnes už tvému utrpení
učiněno zadost.

Došel's u Pána ocenění,
vešel v jeho radost.

A ti, kteří k Boží slávě
v Komíně chrám stavět dali,
co patronu svou ochranu,
do tvých rukou odevzdali.

Tak s tebou vždy lid tvůj milý,
na tvůj svátek radost sdílí.
Šohajů a švarných děvčic,
krojované průvody,
opentlené, nažehlené,
chystají se na hody.

Ač ten tanec, veselice,
odbývá se u vody,
než té je zde vína více,
což pro jednu neškodí.
Vždyť nakonec pravdou jest,
my to vínko Vavřinecké,
chceme pít, jen na tvou čest.

V ten den domácí i hosti,
v radosti a veselosti,
tobě úctu vzdávají.
I ta auta, co tu jindy,
jen rámus dělávají,
se místům slávy,
kde se lid,

v tvém jménu baví,
zdvořile vyhýbají.

Místo nich, zde zvoní smích
parket v tanci páry roubí,
za jásavých tónů,
namísto klaksónů,
křídlovka tu sólo troubí.

O sto šest a vytrvale,
na tvou počest se tu stále
všichni veselí a baví
a v rámci dobré zábavy,
připíjejí si na zdraví,
za nálady veselé,
než nakonec se pak v noci,
mnozí za cizí pomoci,
dostanou do postele.

Když zábavě jsme dali tečku,
přivři oko Vavřinečku,
že nemáme vždy tvou sílu,
překročíme občas míru.
Polepšit, že se hodláme, víno dnes už
odmítáme,
v pokání si ukládáme,
vypít jen sklenku s vodou
a zaživací sodou.

Však až přejde hodů čas,
vrátíme se ti poklonit,
za ochranu tě zas prosit
a obracet k tobě hlas:
Ty náš zlatý, komínský svatý,
-oroďuj za nás.

Karel Škoda

Diecézní pout' ke sv. Zdislavě

V neděli 26. srpna v 10.00 hodin bude brněnský biskup Vojtěch Cikrle slavit pontifikální bohoslužbu v rodišti známé české světice, patronky rodin, svaté Zdislavy. Letos uplyne právě sto let od jejího blahorečení.

Svatá Zdislava, česká světice, patronka rodin, byla právě před sto lety – 28. srpna 1907 – prohlášena sv. papežem Piem X. za blahoslavenou.

Zdislava z Lemberka se narodila v Křižanově u Velkého Meziříčí. Pocházela ze starobylého rodu pánů Berků z Dubé, její otec Přibyslav střežil ve službách krále Václava I. zemské hvozdy na českomoravské hranici. Matka Zdislavy byla původem z Itálie a jmenovala se Si-byla. Byla dvorní dámou královny Kunhuty, manželky Václava I.

Mladičká Zdislava se provdala za šlechtice Havla Markvartice. Měli spolu čtyři děti: Havla, Markétu, Jaroslava a Zdislavu. Manželé spolu založili klášter

v Jablonném a v Turnově pro kazatelský řád sv. Dominika, který si paní Zdislava zvláště zamilovala a horlivě s ním spolupracovala jako dominikánská laička. Apoštolského ducha čerpala od prvních slovanských synů a žáků sv. Dominika, kteří od něho přijali v Římě řádové roucho.

Vyčerpána rodinnými starostmi, mateřskou péčí o velkou rodinu, všech pocestných, nemocných a postižených, chudých, vysílena budovatelskou a apoštolskou prací, zemřela mladičká, v roce 1252 na hradě Lemberku. Pochovali ji v kryptě dominikánského kostela sv. Vavřince v Jablonném. Zvěsti o jejím milosrdenství i léčebných metodách se brzy rozšířily po Čechách a časem přerostly v legendu.

Před sto lety, 28. srpna 1907, ji sv. papež Pius X. prohlásil za blahoslavenou. Roku 1995 ji papež Jan Pavel II. v Olomouci prohlásil za svatou. Je uctívána jako patronka rodin.

Diecézní pout' rodin s otcem biskupem ve Žďáru nad Sázavou

Diecézní pout' rodin a farností ve Žďáru nad Sázavou se bude konat v sobotu 1. září od 9.00 do 16.00 hodin.

Motto letošní Diecézní pouti rodin a farností do Žďáru nad Sázavou, která se bude konat v sobotu 1. září 2007, zní: „Diecéze – živý organismus“.

Program:

- **09.00** Příprava na bohoslužbu - svědectví rodin, zpívání s kapelou
- **10.00** Pontifikální mše svatá - celebuje brněnský biskup Vojtěch Cikrle
- **11.30** Program na hlavním pódiu, na zámeckých nádvořích a v bazilice - loutkové divadlo, koncerty,

krátké přednášky pro rodiče a mládež, výtvarné dílny, soutěže, lukostřelba, pohádková zahrada, adorace, prohlídka muzeí, středověké městečko pro mládež a další.

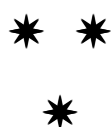
- **15.45** Závěrečná modlitba, požehnaní, písnička na cestu

V programu **během dne vystoupí:** Divadlo „V“ studio Brno, křesťanská folková skupina Bethel, multifolková kapela Bezefšeho a další.

Moderátorka: Kateřina Jakubcová z TV NOE.

Po celou dobu programu je možnost prohlídky areálu kláštera, muzeí, zámku a Zelené hory pro rodiny zdarma. Pro maminky s kojenci je k dispozici místnost pro přebalování. K obědu je možné zakoupit si párky.

Po skončení pouti naváže další program v rámci Klášterní noci.

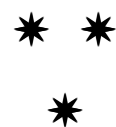

Celostátní setkání mládeže v Táboře 2007

Celostátní setkání mládeže se koná ve dnech 13.- 19.8.2007 v Táboře – Klokotech.

Je možné se také přihlásit přes oficiální web setkání: www.tabor2007.signal.cz

Rozhovor s panem doktorem Zemanem....

...o fungování a cílech jedné křesťanské manželské a rodinné poradny nesoucí název BETHESDA

Proč právě Bethesda?

Toto pojmenování jsme zvolili proto, aby bylo jasno, že se jedná o křesťanskou organizaci, aniž bychom museli použít adjektiva „křesťanská“.

Název sám značí „místo, kde uzdravuje“, místo u rybníka Bethesda ve starém Jeruzalémě.

Kdy a jak vznikla Bethesda?

Oficiálně vznikla Bethesda 1.1. 1991 na základě smlouvy mezi biskupstvím, které se postaralo o prostory, a Městským ústavem sociálních služeb, který se stará o platy, jako první a svého druhu jediná křesťanská poradna, se 180 konzultačními hodinami týdně a 11 zaměstnanci.

Jaká je hlavní náplň práce této poradny a jaké si klade cíle?

Jsmo zaměřeni na manželské vztahy. Pomáháme však i lidem s dalšími psychologickými problémy.

Co považujete za největší úspěch ve vaší práci?

Úspěchem je už velké množství lidí, kteří se na nás obrací. Bohužel tím vznikají i dlouhé čekací doby na konzultaci u nás. Důležitý je i fakt, že stále trvá spolupráce biskupství a Centra sociálních služeb a to, že stále platí naše zaměstnání.

Za druhý velký úspěch považují, že chodí víc nevěřících než věřících a z věřících relativně hodně nekatolíků. To podle mého názoru vyplývá ze skutečnosti, že v protestantských sborech, které jsou méně početné než katolické farnosti, lidé o sobě víc vědí a dodávají si vzájemně odvahu problémy včas řešit.

Jak tuto poradnu přijímá veřejnost?

Zájem je velký, u nás je ale velice málo poraden. Pro srovnání, Brno má čtyři a vedle toho asi 25 psychoterapeutů. Ve Vídni je 81 poraden a asi 2,5 tisíce psychoterapeutů, kteří jsou placeni, na rozdíl od poraden, které pracují zdarma. Vysvětlení můžeme najít v tradici datující se od Zikmunda Freuda a pro niž si lidé tuto profesi obecně více cení než u nás.

Jedním z důsledků podceňování této práce je také nárůst rozvodovosti, v současné době hlavně nárůst rozvodovosti manželství po 20ti letech trvání. Tento trend se nevyhýbá ani křesťan-

ským manželstvím. Na vině je i někdejší nedostatečná příprava na manželství.

Co je podle vás příčinou narůstající neochoty angažovat se v čemkoli?

Situace u nás je horší než v jiných státech. Lepší stav v jiných zemích je dán nepřerušenu tradicí. Neplacená práce a angažovanost pro církve je v těchto zemích ceněna a to i nepraktikující veřejnosti. Například zpívá-li někdo v chrámovém sboru, přispívá to k jeho dobrému jménu i v „civilním“ zaměstnání. U nás naproti tomu taková služba v očích veřejnosti, i věřící, neznamená nic.

Druhou příčinu vidím v rozdílné zkušenosti se zaměstnaností žen. V jiných státech byly ženy dlouhou dobu zaměstnané převážně v rodině a i dnes preferují jen kratší pracovní úvazky. Mají tedy čas, chuť a sílu věnovat se různým církevním službám, dodávají této práci prestiž a získávají tím pro ní i muže. U nás jsou ženy již desítky let

téměř 100% dlouhodobě zaměstnány a dobrovolná práce díky této nešťastné tradici prakticky zmizela.

Máte nějaký recept, jak dosáhnout zlepšení?

Pro farnost je důležité, aby lidé vytvořili společenství a cítili v něm oporu jak pro svůj duchovní, tak i občanský život. Aby se v tomto společenství cítili dobře a doma. K tomu vede řada cest, jiné pro mladé, jiné pro starší. Ideálně k tomu pomáhá například prostředí farní kavárny.

Co doporučujete pro zachování zdraví, rovnováhy a pohody?

Takové obecné doporučení neexistuje. Pomáháme každému najít jeho vlastní cestičku. Chtít vlastní zlepšení požadováním změny druhého většinou nikam nevede a změnit sebe je tak obtížné.

Děkuji vám, pane doktore za rozhovor.

Připravila Pavla Drinocká

Koutek pro děti

Kosi

Mají hnízdo někde blízko. Kde, to nevím, musí být dobře ukryté, poněvadž několik toulavých koček je tu rovněž stále jako doma. Ostatně, ptáci se zřejmě nejen naučili klidně žít ve stálém kočičím ohrožení, dokáží z tohoto soužití i těžit. Chutná jim každá strava, kterou lidé nachystají kočičkám. Mají tak usnadněné shánění potravy a při troše obezřetnosti si mohou žít docela vesele. Člověk by řekl, že se tu mají jako ta "prasátka v žitě", nebo že jsou tu jako v nějakém výkrmném sanatoriu. Přesto teď, na samém začátku krásného měsíce května, vypadá starý pan kos uštvane a je hubený, jenom ta kostra a peříčka. Jeho mláďata však jen kvetou a jsou tlustá jako na krmníku.

Sdílíme spolu stejný dvorek a tudíž mám před sebou jejich rodinný život

jako na dlani. Pravda, paní kosovou jsem ještě neviděla. Možná je pan kos vdovec. Že by přece jen ty kočky? Vím však, že pan kos není nemocný, jenom trochu vyčerpaný

Už je to nějaký týden, co mláďata poprvé vylétla z hnízda. Zdaleka to však neznamena, že by se zároveň s tím osamostatnila a přestala být závislá na rodiči. Viděla jsem na vlastní oči, jak kosí tatínek zápasil s kusem nějaké chrupavky velikosti vlašského ořechu, kterou asi uzmul z kočičí misky před domem. Vedle něho stálo jeho na pohled už téměř dospělé dítě a pípalo: „Mám hlad, dej mi, mám hlad, dej mi.“ Sobec, pomyslela jsem si v první chvíli. Mláděte si vůbec nevšímal a věnoval se jenom tomu svému žvanci. Jak velice jsem se mýlila! Jenom se mu podařilo uklovnout kousek šlachy, otočil se k mláděti a vložil mu ho do pípajícího zobáčku. Mládě spolklo sousto jako malinu a pokračovalo v pípání, snad aby si tatínek ne-

myslel, že mu to stačilo. Dostalo ještě několik dalších minisoust, ale chrupavka byla tuhá, pan otec byl u konce svých sil. Náhle se rozhodl. Chytil celý kousek a dal ho mláděti do zobáčku. Nevešlo se to tam, okamžitě to vypadlo na zem. Po několika dalších marných pokusech nezbylo ubohému otci, než aby pokračoval v namáhavém rozklovávání. Jsem očitým svědkem toho, že sám nespokl ani jedno sousto, všechno dal mláděti. Nakonec se mu podařilo rozklovnout chrupavku na dvě části. Tu menší hned předal do otevřeného zobáčku, tu větší, která někam odletěla, musel napřed najít. Byla jsem zvědavá, jak to dopadne. Žádný problém, šel na jisto. Tento kousek však mazaně nevložil do zobáčku, ale nacpal ho mláděti až do krku, jako když se krmí husa. Potom někam odletěl. Mládě chvíli zůstalo zaraženě stát s nafouknutým voletem, potom však polklo a rovněž odhopkalo.

Dnes jsou mláďata velká stejně jako jejich táta, peříčka se jim začínají zabarvovat z tmavohněda do černa, zobáčky jsou větší a pevnější. Leccos si dokáží sami uklovnout. Starostlivému rodiči to však nedá a stále ještě přikrmuje. Tím se projevuje rozdíl v charakteru, každé dítě je jiné. Tak vidím jedno takové velké tlusté mládě, stojí na špalku a volá: „Tady jsem, tady jsem.“ Hubený tatínek pilně sbírá po zemi různá semínka a nosí do nenasytého zobáčku. Potom si všimnu dalšího mláděte. Poskakuje po zemi, klovne sem, klovne tam. Přiletí tatínek s nějakou kočičí dobrotou a nabízí to ještě mladému a málo výkonnému zobáčku. Velikost sousta je zcela přiměřená, vypadne však ze zobáčku na zem. Po dvou třech dalších marných pokusech tedy zklamaný tatínek sám spolkně svoji dobrotu. Hrdé mládě jej už nepotřebuje, už se uživí samo!

Teta Eva